

عنوان مقاله:

جایگاه مفاهیم دوسوسوری - لکانی در نظریه لاکلاو و موف در باب گفتمان

محل انتشار:

دوفصلنامه شناخت، دوره 5، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

جهانگیر جهانگیری - دانشگاه شیراز

علی بندر ریگی زاده - دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

ارنستو لاکلاو و شانتال موف در نظریه‌شان در باب گفتمان، بر جزئی بودن ثبات معنا تاکید کرده‌اند. آنان را از دوسوسور اخذ نموده، و به مشخص نمودن وجه تمایز خود « ارزش » در این راستا، اصل زبانشناختی از نظریه روان کاوی لکان، و « نقطه کاپیتون » از کار او می‌پردازند. آنان همچنین، با وام گرفتن مفهوم در ترمینولوژی خاص خودشان، درصدد پای فشردن بر این گونه از ثبات « نقطه گره گاهی » نامیدن آن به معنایی هستند. امری که ذکر آن ضروری به نظر می‌رسد این است که ثبات جزئی معنا را نباید به گونه ای ساده انگارانه با بی ثباتی معنا همسان دانست.

کلمات کلیدی:

گفتمان، مفص لبندی، وقته ها، امکان، ثبات جزئی معنا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1300118>

